

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 43383

гр. София, 04.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ**

като разглежда докладваното от **НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ** Гражданско дело № 20231110151490 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава тринадесета ГПК /арг. от чл. 310, ал. 3 ГПК/.

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и допустими.

По искането на страните за допускане събирането на гласни доказателства съдът ще се произнесе в о.с.з., след като ищецът посочи, за кои факти ще бъдат разпитвани свидетели, три имена и адрес на призоваване, а ответникът – три имена на свидетелите.

По искането на ищеца за представяне на трудовото му досие по реда на чл. 190 ГПК съдът ще се произнесе в о.с.з., след като ищецът уточни конкретните документи от досието, които счита за необходими и относими към изясняване предмета на спора.

Следва да се издаде исканото от ищеца съдебно удостоверение, тъй като е необходимо за изясняване предмета на спора.

Други доказателствени искания не са направени.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

УКАЗВА на **ищеца** на основание чл. 101, ал. 1 ГПК най-късно в откритото съдебно заседание по делото да посочи съгласно изискването на чл. 156, ал. 2 ГПК, за кои факти ще бъдат разпитвани свидетели, три имена и адрес на призоваване, а **ответника** да посочи съгласно изискването на чл. 156, ал. 2 ГПК три имена на свидетелите.

При неотстраняване на нередовностите в указания срок, посочените процесуални

действия във връзка с исканите от страните доказателствени искания ще се смятат за неизвършени съгласно чл. 101, ал. 3 ГПК.

УКАЗВА на ищеца на основание чл. 101, ал. 1 ГПК най-късно в откритото съдебно заседание по делото да уточни конкретните документи от досието, които счита за необходими и относими към изясняване предмета на спора.

При неотстраняване на нередовността в указания срок, посоченото процесуално действия по доказателственото искане по чл. 190 ГПК ще се смята за неизвършено съгласно чл. 101, ал. 3 ГПК.

ДОПУСКА издаването на изиканото от ищеца съдебно удостоверение след представяне на проект и доказателства за платена държавна такса.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **06.02.2024 г. от 10,00 часа**, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на ответника, ведно с приложените доказателства.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД на делото, както следва:

Производството по делото е образувано по искова молба на М. Г. В. срещу „Й“, с която са предявени при условията на обективно кумулативно съединяване конститутивни искове по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за отмяна на дисциплинарно уволнение, извършено със заповед № ./2023 г. на управителя на Й.; по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „т.“ и осъдителни искове по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ за заплащане на сумата 274,14 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение за период от 17.07.2023г. до 27.07.2023 г. и по чл. 55, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 221, ал. 2 КТ за заплащане на сумата 780 лв., ведно със законна лихва от датата на завеждане на делото до окончателното изплащане на главниците.

Ищецът твърди, че между него и ответника е съществувало трудово правоотношение, въз основа на което заемал длъжността „т.“ в ответното дружество. Със заповед № ./2023 г. на управителя на Й. трудовото му правоотношение е прекратено на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ. Счита уволнителната заповед за немотивирана и неясна, а наложеното с нея дисциплинарно наказание за несъответно на нарушението, като твърди, че такова не е извършено. Твърди, че не му е дадена възможност да даде обяснения и да се защити.

Ответникът счита дисциплинарното уволнение за законосъобразно, наложено с мотивирана заповед, след извършена цялостна проверка на случая и изискани обяснения по реда на чл. 193 КТ. Твърди, че на ищеца са давани множество възможности да поправи качеството на работата си без от страна на работодателя да са предприемани дисциплинарни постъпки, въпреки това ищецът не е посочил причина, защо не е уведомил работодателя за получена покана за доброволно изпълнение срещу дружеството, като е отказал изобщо да даде обяснения по чл. 193 КТ. Такова поведение на ищеца работодателят намира за грубо нарушение на трудовата дисциплина, което е наложила налагането на най – тежкото дисциплинарно наказание.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ в тежест на ищеца е да докаже съществувало между страните трудово правоотношение.

Този факт се признава от ответника.

С оглед възраженията на ищеца в тежест на ответника е да докаже, че е било налице твърдяното основание за уволнение - че е извършено конкретното нарушение на трудовата дисциплина от страна на ищеца, изразяващо се в непредаване на работодателя на получена от него покана за доброволно изпълнение във връзка с образувано срещу работодателя изпълнително производство и неблагоприятните последици от него, съответно че правото на уволнение е надлежно упражнено с мотивирана заповед по чл. 195, ал. 1 КТ, след поискване на обяснения по чл. 193 КТ и в сроковете по чл. 194, ал. 1 КТ, както и че тежестта на наложеното дисциплинарно наказание съответства на нарушението на трудовата дисциплина.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че при наличие на предпоставки за уважаване на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ трудовото правоотношение между страните няма срочен характер или срокът на договора не би бил изтекъл към момента на устните състезания.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ в тежест на ищеца е да докаже изгодния за него факт - че е останал без работа за съответния период, че оставането без работа е в причинна връзка с уволнението, както и размера на брутното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението.

Ответникът признава, че последното уговорено между страните основно трудово възнаграждение е било в размер на 780 лв.

По иска по чл. 55, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 221, ал. 2 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че е заплатил на ответника обезщетение в размер на едно брутно трудово възнаграждение поради наложеното дисциплинарно уволнение.

В тежест на ответника е да докаже основанието да задържи сумата.

Определението е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____